

21. А тоя, който постъпва по истината, отива на свѣтлината, за да станатъ дѣлата му явни, понеже сж по Бога извършени.

22. Слѣдъ това дойде Исусъ съ ученицитѣ Си въ земята Иудейска и тамъ живѣеше съ тѣхъ и кръщаваше.

23. А Иоаннъ тъй сжщо кръщаваше въ Енонъ, близу до Салимъ, защото тамъ имаше много вода; и отиваха тамъ и се кръщаваха;

24. защото Иоаннъ още не бѣше затворенъ въ тъмница.

25. Тогава между Иоанновитѣ ученици възникна прѣспирня съ Иудеитѣ за очищенiето.

26. И дойдоха при Иоанна и му рекоха: Раввй, Оня, който бѣше съ тебе отвѣдъ Иорданъ, и за когото свидѣтелствувахе ти, нѣ, кръщава, и всички отиватъ при Него.

27. Иоаннъ отговори и рече: не може челоуѣкъ да приеме нищо. ако не бжде му дадено отъ небето.

28. Вие сами сте ми свидѣтели, че рекохъ: не съмъ азъ Христосъ, но съмъ пратенъ прѣдъ Него.

29. Който има невѣста, младоженецъ е; а приятельтъ на младоженеца, който стои и го слуша, радва се твърдѣ много на младоженецова гласъ. — Тая ми прочее радостъ се изпълни.

30. Той трѣбва да расте, пѣкъ азъ да се смалявамъ.

31. Който иде отгорѣ, отъ всички е погоренъ; а който е отъ земята, земенъ бива и

(26) Иоан. 1, 27. (27) 6, 65. (28) Иоан. 1, 20. Дѣян. 13, 25. (29) Мат. 22, 2. Ефес. 5, 25, 27. (31) Иоан. 8, 23. Римлян. 9, 5. Ефес. 1, 21.